

Od našich přátel

IOMA, Neb., 22. května 1915. Ctěná redakce "Pokroku", jakož všichni čtenáři a čtenářky tohoto dobrého časopisu, předně vám přeji společně mnoho zdaru! Počasí zde máme příjavné všelijaké — hned zimu a hned zase teplo, však právě nyní nám pěkně namoklo; tak lehounce přelo, že zem mohla všecku vodu stačit vsát do sebe a to právě platí. Kukurice máme zde již zasazené, ovšem až na nějaký sem a tam kousek, který některý farmer má dozrout. — Pšenice jsou letos náramně vysoké a huště, takže až jsem zde 9 roků, posud jsem tu takové neviděl. Ovšem v Čechách u Čáslavi bývaly tenhle čas rovněž tak pěkné a možná že ještě větší, však tam jsou dobře vyhojené pozemky. Oves jest zde na ten krátký čas též dosti pěkný. Těší nás, že p. F. Duffek z Glover, No. Dak., nám do "Pokroku" časem několik řádek napíše. Jen pište čisto. My vám v té zmrzlé? Dakotě přeje me velkou úrodu — všichni od Dwight, Neb., a až tam k vám přijedeme, abychom si mohli zahrát naši zamilovanou hru, pak-li jste ji nezapomněli. Mínilo totiž, bude-li dobrá úroda, že budete mít do ní lepší kuráž. A založit řád Z. Č. B. J., bylo by tím nejmenším, zvláště kdyby tam k vám přijelo ještě několik Čáslaváků. Pan Duffek ve svých dopisech dále psal, nežli se někde trvale usadil, že pojedl dosti státní, čemuž milerád věřím, neboť vím, jak to bylo se mnou, o čemž chej se zde stručně zmínit. Náhodou dostalo se mi do rukou číslo východního časopisu a při jeho přehlížení padl můj zrak na jedním oznamku: "Prodám 120-akrovou farmu, rovného pozemku, 3 míle od města; seno, korna, nějaké nářadí, pár koní a též nějaký dobytek za \$1,600." — Povídám, ženo, zde jsme v pouhém nájmú, kdežto tam můžeme mít svoji farmu! Nuže, ihned jsme uspořádali veřejnou dražbu a tam jsme spěchali. Já ale jsem se neošidil, neboť on má každý na prodej a nejraději prodávají v zimě, když je vše zamrzlé a je dost sněhu. Krajina je rovná, to se upřítí nedá a též je na farmě všecko vzděláno. Vsaak mnohem lépe jest, když se vzdělá pouze asi 40 akrů a ostatní se nechá ležet, ježto pozemek, abych tak správně řekl, potřebuje hlínu. V takových krajínách se nejvíce pozemky proměňují za domy a majetky ve městě. Každý farmer, jenž má nevalnou farmu, rád by se jí zbavil a tu ovšem v zimě, když jest vše pod sněhem, nejlépe se to proměňuje. Když potom se tam nový majitel přestěhuje a sniž se, tu teprve se zná, že se dal šikovně napálit. — Proto, jakmile zase krajina sněhem jest pokrytá, tu spěchá, aby se opět farmy hezky zčerstva zbavil a tu ovšem v tom čase bývá v časopisech nejvíce oznamek — "farmy velmi výhodně na prodej". Proto, vy měšťáci, buďte obezřetní a neměňte své městské majetky za farmy, dokud jste se byli nepřesvědčili, jaká jest tam půda. Kde jest země, tak se nemusíte obávat, že vaše farma rodit nebude. Jsem přesvědčen a nebyl mne, byl by můj švagr též zůstal farmu za dům. Rekl jsem mu tehdy, že může farmu zaměnit vsude, jenom ne v té krajíně. "Vš, co jsi se nadřel v městě na ten svůj majetek a nyní bys jej chtěl ležko pozbyti?" Znáš to, co potu a dříví v městě si to vyžádá, než-li člověk k něčemu si pomůže. — Praveal jsem v Chicago dva roky a před dvěma roky byl jsem tam opět zaměstnán, však jen krátký čas. Ráno musí člověk býti na místě jako voják a po celý den zapražený jako kůň a což to ho kouře, puch a ohlušující lo-mozu. Manželka moje jest rozená na farmě a ta mi pravila, že by tam sešedivěla, vzor tomu, že jsme tam byli pouze asi 3 týdny a konečně se rozhodla, že mně tam nebude. Tedy jsme zase odejeli sem na západ. A tu ovšem se mnohému tomu měšťanovi nevidím, když šte podobnou oznamku a je města nabazoují, že po venkovském životě zastoují a farmu za svůj majetek vymění. Musím ale zároveň podatknouti, že za málo peněz je také málo muziky, což platí i při pozemekch, neboť je-li farma dobrá, má též slušnou cenu. Jsou ovšem též farmy, které jsou velmi zanedbané, však tak-

vě se dají dosti dobře spraviti; jinak ale jest tomu, kde jest písek, který se lépe hodí do malty, než pro farmaření. Nyní dopis skončím a až podruhé opět mile rád něco s laskavými čtenáři "Pokroku" sdělím. V úctě
Jon. Knapp.

MODOC, Kans., 21. května 1915. Ctěná redakce! Přicházím s tímto dopisem, abych s vámi a se čtenáři tohoto mně tak milého časopisu sdělil, jak se nám tu v tom Kansasu vlastně vede. Deštů přítomná máme skoro již až mnoho. — Takto to posud osení neškodí, jenom že přílišně mokrý práce prodlužuje. Pšenice i jarní oves si stojí dobře, až radost se na to dívat. Kukurice mám zasazeno 40 akrů a ještě budu 45 akrů listovat. Kdy však milo a feteritu dostanu do země, to ovšem nevíme, neboť mne stíhá samé soužení. Mám totiž svoji manželku již přes dva roky nemocnou, ačkoliv časem se jí udělá lépe, to ale dlouho nikdy netrvá. Zdejší lékaři jsme již všecky vystřídali, ale bez výsledku. Nyní pro ni psala deera ze Sioux City, Ia., aby se šla tam léčit, tak mě v neděli, 16. května opustila a zanechala mi zde asi 150 kuřat a asi 10 kvočien nasazených a přikázala mi — dej na to pozor! Tahle kvočina bude mít čas tolikátého, tato tolikátého atd. Vsaak marnost, neboť já nyní nevím o tom nic — která z nich totiž je první na radě a jak ty ostatní potom následují. — Dále mně sdělila, až pry se budou kuřata lhnout, abych je odebral a z kterého vejce nebude moci kuře se vyklubat, tak pry mu mám pomoct. Tak jsem tedy pomáhal; kolikrát jsem si všiml manželky, jak ona si vždy při tom počínala. Ona totiž vždy dala vejce do vlažné vody a které se pohybovalo, tomu pomáhala. Vsaak já jsem si nechtěl s tím tolik práce vzít a proto jsem vejce zakloktal a, když kloktalo, tak jsem je jednoduše odhodil. Vsaak co vsudbyl nechtěl mít, jedno mi totiž nekloktalo, proto jal jsem se mu pomáhat, ono ale vybuchlo a mně v obličej a prsou se rozlítlo. Ale to nepřeji nikomu. Jsem poněkud slabší povahy, tak že jsem z děsného puchu silně vrhl, až mně očislyzely. Když jsem přišel do stavení a syn mne spatřil, tu se ptal, co se mi stalo. Vsaak než jsem dostal příležitost mu to vysvětlit, již mne ven vyhánel, neboť vyčítal, kolik vlastně uhodilo. Tím ale jest nebylo mému trápení konec. Mám syna, jemuž jde na 20. rok a který též nemocen v posteli leží a obávám se, že se o něho pokouší souchoťiny. — Dne 4. května jsme teprve mlátili třtinové semeno a mlomajzu, při čemž se nejspíše uhrál a napil se vody. Za dva dni na to se mu osypaly pysky, pak dostal horkost a nyní neustále kašle. Léky má kolikeré a nyní právě očekávám zásilku od pana Severy. Kdyby nyní někdo přišel a řekl, Nováku prodej farmu, tak bychom se spolu hezky rychle dohodli, neboť takoveto farmaření těžit nemůže. Ostatně prodat musím, ježto vím, že moje manželka zdravá už nikdy nebude, ježto její nemoc souží ji příliš dlouho. Jsem často tudíž přidělen ku kuchyni a to již pro staršího farmáře není. Kdo by si tudíž přál pěknou farmu koupit, tedy se přihlaste. V přátelské úctě a s pozdravem znamenám se
Jos. Novák.

THOMPSON, Neb., 22. května 1915. — Ctěná redakce "Pokroku"! Přiložené naleznete jako každoročně předplatné na "Pokrok" — \$1.50. Jest to trochu pozdě, ale snad jest to lépe, než-li nikdy. Nového zde mnoho nevíme, abych to s vámi sdělil, povaděž zde mnoho Čechů v okolí není a potom člověk na farmě se toho mnoho nedozví, co by stálo za psaní. Musím se však přece psát, že nám zde tak již není, když dost často přiveze některý z mých sousedů jedna neb dvě ty zakulacené a obroučkama opatřené nádoby toho posilujícího nápoje, při kterémž se spoluobčinkují hudby na fonograf a harmoniky se tančí někdy až do rána, tak že, když se hosté roscházejí k svým domovům, nemusejí sebou nosit lucerny — také jedna výhodná: 8 posilavená Váš
V. A. Pavlíček.

THROOP, Pa., 22. května 1915. Ctěná redakce! Chápu se pára, bych opět něco napsal do "Pokroku" z našeho městečka. Následkem evropské války sletí horuči — vlastně v celé Pennsylv-

vani — mají špatné časy, neboť pracují pouze 2—3 dny v týdnu. Každý, až jest to již kdokoli, že hrá na tu válku. Já sám chtěl bych rád vědět, jak tomu bude po válce. Někdo totiž chválí Rusy jako osvoboditele všech slovanských národů, kdežto jiný zase velebí Němce. Vsaak až už to dopadne jakkoliv, přece až bude Rakousko-Německo poraženo, nastane jiný obrat. Zvláště když nyní Itálie začíná, tož věřím, že dualní monarchie trne úzkostí a s ní ten starý — smutně proslavený — císař rakouský. Avsaak panuje situace mezi Spoj. Státy a Německem, následkem potopení parníku Lusitania, jest též na vážkách. Je to zajisté tvrdý oříšek pro Vilma a postaveni toho nějak se vykrotiti, když "neopatrností" německých ponorných člunů padlo na sta lidských životů — to jest barbarství na moři. Počasí zde máme měnivé, — přišel, z toho opět se udělá krásné a zase následuje zima jako v únoru. Právě, co to to pší, sluníčko až milo svítí a příjemně hřeje; možná ale že nám přijde opět mráz, který nás navštívil již dvakrát, takže mnoho zeleniny nám pomrzlo. — Zároveň s tímto dopisem zasílám redakci pohlednici na zdejší doly, neboť jsem jist, že Vás bude zajímat. — Zatím v úctě
Chas. J. Sekora.

Ct. příteli! Srdčný dík za dopis, jakož i za zaslano pohlednici, jež jest skutečně velmi pěknou, neboť z jednotlivých pohledů, jež jsou zafixované v snímky skutečných fotografií, lze alespoň částečně učiniti si pojem, jakými asi způsobem antracitové uhlí v oblasti té se dobývá. Četna vyobrazení zázorňují, jaké převary v dobývání uhlí v posledních několika letech se udály, jakož i ve směru, nebezpečné toto povolání učinit méně hrozivým a snížit nehody na nejníž možnou míru — věnováním okamžité pozornosti raněným, již jinak nežli by se dostali z hlubokých útrob vnitrozemí na povrch, by umírali. V dolech jsou zařízeny nemocnice k poskytování prvního ošetření raněným. Zároveň lze zřítí na vyobrazení, jaké zachránci musí přibýti. Elekrika nahradila noly a vůbec zázorně jest celý proces s uhlím od jeho ložiska v útrokách země než je dostane spotřebovatel. — Častější vaše dopisy jsou vždy vítané.

KODAŇSKÝ ŽURNALISTA O ČECHÁCH.

(Zvláštní dopis "Svornosti")
Moskva, v dubnu 1915.
Jedinou veřejnou tribunou českého volného slova je americký národní tisk a proto považují za povinnost sdělit vám přes ocean článek "Ruského Slova", podepsaný Olafem Ulsenem a telegraficky dodaný moskevskému listu s charakteristickým v širším pojetí názvem: "U našich nepřatel" a s podtitulem: "Beseda s Kramářem". Tuto je:
Ruského čtenáře snad bude zajímat chování se Čechů k válce. Rozhodl jsem se tedy navštívit Čechy, vypožorovati místní náladu a pobesedovati s vynikajícími veřejnými a politickými činiteli. Ostrý rozdíl ukázal se pro mne ihned, sotva jsem vstoupil na českou zem. Prvý Čech, společenstevník, s nímž jsem se pokusil dále se do rozhovoru po německu, odvětil mi takovým pohledem, že se mi jazyk přilepil k penebí. Další pokusy v tom směru neměly lepšího výsledku. Stálo mne pořádně namáhání přesvědčiti Čechy, s nimiž jsem se setkal, že jsem občan neutrálního státu a že své občanství umím mluvit pouze dánsky a německy.
Tady není ani stopy po nějakém válečném nadšení! Čechové nechtějí ani mluvit o nějaké válečné náladě. Zevně panuje v zemi klid a pokoj, ale to je — klid hřbitova.
Mrtvé tělo vládně ve mnohých tovarnách a dílnách.
Válka obrátil se vsude a ve všem. Její železnou ruku cítiti je tady, v Čechách, silněji, než kdokoli jinde v Rakousku.
V Praze mne očekávalo sklamání. Dovodil jsem se k nemalému svému překvapení, že ze všech vynikajících pracovníků, a nímž měl jsem v úmyslu hovořiti, zbyl v Praze jediný Kramář. Ostatní — buď jsou žalářováni, buď vypovězeni nebo sami odešli "neví se, kam."

Kramáře zastal jsem značně se stárlejšího. Sediny jeho staly se hustší.
V tom, co on říkal, skrývala se zatajená nálada všeho českého národa.
"Težko je Čechům za této vojny," pravil Kramář. "Vy si přejete uslyšeti můj názor o přítomném stavu? Místo odpovědi mohou vám ukázati na uvezených Klotáče a také mnoha jiných poslanců, žurnalistů a veřejných pracovníků."
Zeptal jsem se:
"Co očekáváte od války?"
"Nečekáme nic, ale také se něčeho nebojme. Ano, a jaký pak názor mohli bychom tu mít o vojne, když bychom nepředslavili neprimtivnější úvod? Co víme o válce my v Čechách, co známe o vojne v Rakousku vůbec? — Víme předně tolik, kolik nám dovoluje generální štáb. Zijeme tedy odříznutí úplně od ostatního světa. Zahraničních listů nedostáváme. Odkud máme vzít informace? Jsme zůstaveni pouhým dohadům a na dohadech obtížno jest budovati nějaký názor."
"Tedy Čechové nemají nijaké naděje na změnu svého postavení v dvoudílném mocnářství?" pokračoval jsem ve svých otázkách.
"Jestli změní a nastane," zdůraznil Kramář zvláštní intonací, "tedy stane se z venku. Co sami můžeme činiti? Viděl jste, jak je všechno v Praze klidno? Ubezpečuji vás, že město nebylo nikdy ještě tak klidno, jako nyní."
"Nevysvětluje-li se to repressemi?"
"O tom nemohu mluvit. Konstatuji pouze skutečnost. . . Ne, my nemůžeme nic učiniti mimo to, že lze vysloviti přání, by Rakousko přestalo býti závislým od Německa."
Kramář na chvíli umkl a potom najeďnou vzdychl:
"Nač však o tom mluvit? Ničemu to nepomůže — leda bude to uvitáno nepříteli naší národnosti. . . Ve Vídni ubezpečovali, že Praha byla odzobena prapory, když vydali Přemysl Rusum. Není to pravda. My Čechové nuceni jsme býti rozumnými a chovatí se jako lidé vyspělí zkušeností; své myšlenky musíme tajiti v sobě, držeti se svých povinností a — čekati —"

Odešel jsem od Kramáře, odnášeje si dojem, že on sám svými diplomaticko-zdrzelivými větami řekl více, nežli chtěl.
Čechy trpí těžce.
Prožívají opravdovou národní tragedii!
To je celý článek.
Mám-li býti naprosto upřímný, musím říci, že činí na mne dojem vymyšlenosti a komplikace současných ohlasů. . .
Než, o tom — nač mluvit? To jest věcí listů.
Konečně však naši věci prokázal, až je to tak nebo jinak, službu, že byl otištěn v nejrozšířenější té doby ruském listu a snad ještě více, že byl označen jako telegrafická depše z Kodaňe a argumentován "od našeho zvláštního korespondenta".
A proto jsem vám jej přeložil.
F. K. Šnepp.

Zácpa.

"Čtení pánové: Dovolují si Vám oznámiti, že Severovy Pilulky pro játra jsou vřetnými v případech a chorobách, jak v kalendáři jsou vyjmenované. Odporučují je vřele všem, kdož trpí na játra, nadýmání, zácpu a neřádivnost." — To je, jak pan F. Bargiel, box 325, Flushing, O., popsal účinnost Severových Pilulek pro játra (Severa's Liver Pills). Jsou vřele odporučeny při chorobách jater, zácpě, bolení hlavy, závratí, žloutence a žlučnatosti. Cena 25 centů vsude v lékárnách, aneb přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa. — Advertisement

6. PRVNÍ Markyče

Blesk nemužete uderit

Boje na západě.

Anglická, belgická a francouzská vojska pokračují v ofenzivě na západě od Ypres až k Arrasu a je patrné, že město Lille, jež náležá se asi dvanáct mil za německou bitevní linií, je jejich cílem. Spojenci podnikli v různých místech prudké útoky, ale Němci bujají odhodlaně za každou píď půdy a postup v žádném místě nebyl příliš velký. Spojenci tvrdí, že od zahájení ofenzivy před dvěma týdny zjaili 10,000 německých vojáků vedle značného počtu děl a strojových pušek. Němci podnikli prudký útok na anglické pozice východně od Ypres, ale velikých úspěchů nedosáhli, přes to, že používali tu o-travných plynů jako v dřívějších bitvách. Angličané ustoupili z předních svých zákopů, ale v brzké protivátkem dobyli jich znovu. Francouzové postupují v krajině jižně od Arrasu. Němci připustili, že jich postupem byli přinuceni vykliditi město Ablain.

DEVĚT Z DESETI
obyčejně chorob začíná tím, že mají srší původ v pošlosti krvi, jež životní sílu oslabuje. Léč, jenž čisí krev vyliči choroby.
DR. PETRA
HOBOKO
nemá sobě rovna k čistění životní tekutiny a budování soustavy těla. Je v stálem užívání po více než sto roků — dosti dlouho, aby vždy zase svou hodnotu dokázalo. Neobsahuje ničeho, než co prospívá. Neptejte se lékárníka po něm, neboť je dáváno jenom od svědčících jednatelů. O další podrobnosti pište na
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.,
19-25 So. Wayne Ave., CHICAGO, ILL.

THERE'S FAME IN THIS NAME
Storz
TRIUMPH BEER
ALWAYS INSIST ON GETTING IT
STORZ BREWING COMPANY OMAHA

Přestěhoval se

Dr. J.W. NOVÁK
český
zubní lékař
Přestěhoval se do
Karbach Blk.
15. a Douglas ulice
čís. pokoje 206
Rohová místnost na druhé podlaží
nad Ryan Jewelry Co.
Tel. v úřadovně: Douglas 5077.
Nedělní hod.: od 10. do 12. hod. dopol.

Václav Kozák
vlastní mořní závod
2705 SO. 10. STR., OMAHA, NEBR.
Zásoby čerstvého masa, jakož i všeliké výrobky uzenářské té nejlepší jakosti. Zkuste koupiti u něho jednou a zjistěte, že podruhé přijete zase. Objednávky možno učiniti telefonem: Douglas 4733.

Nejlépeším místem k nakupování stavebního dříví, jest
česká dřevařská ohrada.
Chicago Lumber Co.,
na 14. a Maroy ul., Omaha, Neb. 4917
Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Grocerií obchod
V ČINLE 1242 JIŽNÍ 13. ULICE
(každému známý Svačinový stor)
nyní nově upravil a vesměs čerstvými zásobami všeho druhu grocerie zásobil nový majitel
JOSEF J. SCHNEIDER
Všecké zásoby jsou zaručeny a budou prodávány za ceny tak nízké jaké jsou ve městě. Zhodě se dovážá i objednávký možno učiniti též telefonem. Zavolejte Douglas 1824.

F. DVORÁK, prodávavč vepř. ART. ROGERA, prod. dobytka.
AL. POWELL, prodávavč ovcí.
Dvořák Commission Co.
Telefonujte neb pište nám a dostanete bezodkladnou odpověď.
Tel. No. 607 — Res. Phone: No. 2118 — No. 3780.
Room 216 Exchange Bldg., SOUTH OMAHA